

Postvæsenet, er det ikke til at raade Bod paa i en Lov, hvor man ikke vil træffe Bestemmelser for ganske enkelte navngivne Personer, som ville kunne gøre en saadan Betragtning gældende, og jeg forstaaer ogsaa det ærede Medlems Udtalelser saaledes. Forholdet er dette, at for den 4de Lønningsklasse maa Pensionstiden beregnes fra Bestallingens Givelse. Det, som disse Embedsmænd ønske, er, at hele Tjenestetiden minus de første 10 Aar skulde medregnes til den pensionsejendes Tjenestetid, men det er stridende mod al den Lovgivning, der overhovedet har været for disse Embeds- og Bestillingsmænd fra Begyndelsen af. En saadan Ordning kan ikke træffes for den 4de Lønningsklasse, uden at man kommer ud i ret vidtgaende Modsigelser. Da det ærede Medlem henstillede, at man for disse enkelte Funktionærers Vedkommende, naar de skulle indtræde i Pension, ad anden Vej, gennem et Tillæg til deres Pension ved særlig Bevilgning paa Finansloven, skulde kunne raade Bod derpaa, skal jeg gerne udtale, at for mit Vedkommende vil jeg være meget villig til at støtte et Andragende i saa Henseende. Men jeg haaber, at det ærede Medlem altsaa er enig med mig i, at det ikke er muligt gennem Loven som saadan at bøde paa dette, at nogle kunne have en længere Tjenestetid end andre og dog kun faa samme Pension som de andre. Nu er altsaa Forholdet det, at $\frac{2}{3}$ af dem ikke have nogen som helst Pension, saa en betydelig Forbedring vil det blive for dem alle. Men det er kun set i Sammenligning med visse andre af deres Kammerater, at det kunde synes, at der ikke sker dem samme Ret, og det er et Forhold, som man ikke i og for sig kan hjælpe paa gennem Lovgivningens almindelige Bestemmelser. Skal der altsaa bødes paa det, maa det blive ad den af det ærede Medlem angivne Vej.

Bjerre: Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg mener heller ikke, at der er nogen Uretfærdighed til Stede ved Loven, men det kan komme til at gaa ud over disse Mænd som man gerne vil hjælpe ligesom de andre. Efter den Antydning, der er givet af den højtærede Minister, er jeg fuldkommen tilfreds.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæget og Drift af en Amager-Jærnbane.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3767 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Lunn: Det foreliggende Forslag om Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæget af en Jærnbane paa Amager var i Fjor til Behandling her i Landstinget, og der blev nedsat et Udvalg, angaaende Sagen. Dette Udvalg har afgivet en Beretning, hvori det anerkender Nødvendigheden og Korrektheden af, at Anlæget fremmes, og ikke indvender noget væsentligt mod selve Sagen. Paa Basis deraf kunde jeg altsaa anbefale dens meget hurtige Fremme, og det kan jeg ogsaa i og for sig gøre, da der kun er foretaget meget uvæsentlige Forandringer i Lovforslaget fra i Fjor. Den eneste for mig væsentlige Forandring, der er indført, er den, at der i § 1 er indskudt en Bemærkning om, at der kan anlægges et Sidespor langs med Kjøbenhavns Havns østre Side. Det vilde jeg i og for sig anse for en ret farlig Ting og ogsaa for en unødvendig Foranstaltning, da Forhandlingerne om Kjøbenhavns Banegaardsforholds Ordning udvise og i mange Aar have udvist Nødvendigheden af, at Statsbaneanlægene føres over paa Amager, og jeg vilde saa finde det at være det eneste korrekte, at Statsbaneanlægene førte et Spor langs den østre Side af Kjøbenhavns Havn. Men da der er tilføjet i samme § 1, at dette Anlæg kun kan ske med Indenrigsministeriets Samtykke, mener jeg ikke, der er nogen Fare derved, saa meget mindre som det i en senere Paragraf er antydnet, at denne hele Eneretsbevilling maa være underkastet de Forandringer, som en senere Ordning af Kjøbenhavns Banegaardsforhold maatte medføre. Jeg tænker derfor ikke, at der kan være nogen